

Odluka:

**PŽ 7075/05-4**

#### Zbirni podatci

**Broj odluke:** PŽ 7075/05-4

**Datum odluke:** 23.10.2006 0:00:00

**Vrsta odluke:** Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

#### Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu toga suda Viktoriji Lovrić, kao sucu pojedincu, u ovršnoj stvari ovrhovoditelja BRIONI d.d. Pula, kojega zastupaju punomoćnici Vladimir Jovin i Dean Ilijevski, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu u Puli, Sergia Dobricha 28, protiv ovršenika CONSULT ING d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 271, radi novčane tražbine od 1.000.000,00 kn, odlučujući o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XXXVI Ovr-723/2004 od 11. ožujka 2005. godine, dana 23. listopada 2006. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj XXXVI Ovr-723/2004 od 11. ožujka 2005. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na nastavak postupka.

Trgovački sud u Zagrebu je rješenjem poslovni broj XXXVI Ovr-723/2004 od 11. ožujka 2005. godine obustavio ovrhu u tom predmetu i ukinuo provedene radnje. Tako je sud odlučio pozivom na odredbu članka 5. stavak 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 151/04 i 88/05, u daljnjem tekstu: OZ), budući da ovrhovoditelj nije stavio prijedlog za nastavak postupka na novom predmetu ili sredstvu u roku od dva mjeseca od kada je saznao da se rješenje o ovrsi ne može provesti.

Protiv ovog rješenja pravovremenu žalbu podnio je ovrhovoditelj. U žalbi u bitnom navodi da se nisu ostvarili uvjeti iz članka 5. stavak 4. OZ-a za obustavu ovrhe. Time što je Općinski sud u Puli vratio s provedbe rješenje o ovrsi broj XXXVI Ovr-723/2004 od 18. lipnja 2004. godine s naznakom da po istom ne može postupiti jer predmet Općinskog suda u Puli Ovr-1584/00 u kojem se nalazi deponiran novac ovršenika nije pravomoćno okončan, pa se ne može provesti pljenidba deponiranog novca, ne znači da je zbog toga ovrha postala nemoguća, a isto tako da se ne može provesti. Nemogućnost provedbe ovrhe u smislu članka 5. stavak 4. i stavak 3. OZ-a implicira trajnost smetnje za provedbu ovrhe. Ako se radi samo o privremenoj smetnji za provedbu ovrhe, tada to nije i ne može biti nemogućnost provedbe ovrhe o kojoj govori navedena zakonska odredba, pa se samo temeljem privremene smetnje da se ovrha provede ne može ovrha obustaviti jer nije predloženo drugo sredstvo ili predmet ovrhe. U konkretnom slučaju odluka suda o iznosu ovršenikovog depozita nije bila pravomoćna, ali to ne znači da ista neće postati pravomoćna. Stoga je nepostojanje pravomoćne odluke o depozitu samo privremena smetnja za provedbu ovrhe, a ne i nemogućnost provedbe ovrhe. Ovršenik drugu imovinu osim depozita nema. Zbog navedenog je Općinskom sudu u Puli trebalo ponovo dostaviti rješenje o ovrsi s nalogom da se isto provede kada odluka o visini depozita postane pravomoćna. Predlaže da drugostupanjski sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na daljnju provedbu ovrhe.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje temeljem članka 365. stavak 2. i članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, u daljnjem tekstu: ZPP), u svezi s člankom 19. stavak 1. OZ-a, u

granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je prvostupanjski sud nepravilno primijenio odredbe članka 5. stavak 4. OZ-a, a što je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud donio rješenje o ovrsi poslovni broj XXXVI Ovr-723/2004 od 18. lipnja 2004. godine na temelju ovršne isprave, kojim je radi ostvarenja ovrhovoditeljeve tražbine određena ovrha na novčanim sredstvima koja ovršenik ima na depozitu Općinskog suda u Puli na žiro-računu broj 2390001-1300002176. Rješenje o ovrsi dostavljeno je na provedbu Općinskom sudu u Puli dana 2. srpnja 2004. godine. Pljenidba je provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku (članak 152. stavak 2. OZ-a). Ovrhovoditelj pljenidbom stječe založno pravo na ovršenikovu tražbini (članak 152. stavak 3. OZ-a) i time je ovrhovoditelj do iznosa ovršne tražbine stekao založno pravo na ovršenikovu tražbini da mu sud isplaćuje sredstva s ovršenikovog depozita kod suda.

Prema tome, činjenica što u vrijeme dostavljanja rješenja o ovrsi Općinskom sudu u Puli isti po rješenju nije mogao postupiti jer predmet Općinskog suda u Puli broj Ovr-1584/00, u kojem se nalazi deponiran novac ovršenika, nije pravomoćno okončan, nema značenje trajne nemogućnosti provedbe tog rješenja o ovrsi, već samo to da trenutno nema mogućnosti provedbe ovrhe na ovršenikovom depozitu, a čim predmet Općinskog suda u Puli broj Ovr-1584/00 u kojem se nalazi deponiran novac ovršenika bude pravomoćno okončan, sud će postupiti po rješenju i izvršiti prijenos sredstava. Zakonom nije određen rok u kojem se rješenje o ovrsi mora izvršiti na novčanoj tražbini ovršenika. Da bi se stekle pretpostavke za primjenu članka 5. stavak 4. OZ-a, mora biti sasvim izvjesno da se rješenje o ovrsi ne može provesti niti u trenutku dostavljanja rješenja o ovrsi sudu, a niti će se moći provesti u nekom kasnijem razdoblju zbog postojanja nekih faktičnih ili pravnih razloga koji sprječavaju provedbu. Nepravomoćnost predmeta Općinskog suda u Puli broj Ovr-1584/00, u kojem se nalazi deponiran novac ovršenika u trenutku dostavljanja rješenja o ovrsi sudu, nikako ne može predstavljati razlog za obustavu, kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud. Stoga se niti dostavljanje zaključka ovrhovoditelju kojim ga se obavještava o nepravomoćnosti predmeta broj Ovr-1584/00, ne može uzeti kao početak tijeka prekluzivnog roka od dva mjeseca za podnošenje prijedloga za promjenu sredstva ili predmeta ovrhe.

Dakle, u konkretnom predmetu nije bilo uvjeta za obustavu ovrhe primjenom odredaba članka 5. stavak 4. OZ-a, što osnovano ističe žalitelj.

Zbog navedenih razloga ovrhovoditeljeva žalba je osnovana, pa je valjalo ukinuti prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti sudu prvog stupnja na nastavak postupka, temeljem članka 380. stavak 1. točka 2. ZPP-a u svezi s člankom 19. stavak 1. i člankom 10. stavak 1. OZ-a.